

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/101/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618201914
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618201914.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jany Haluškovej ako členiek senátu, v spore žalobkyne: E. E., nar. XX. júna XXXX, trvale bytom G. A. J. XX, XXX XX A., zast. JUDr. Ladislavom Kováčom, advokátom so sídlom AK M. Bela 2, 984 01 Lučenec, proti žalovanému: G. M., nar. XX. júna XXXX, trvale bytom A., H. 2, zast. D.. Zuzanou Morháčovou, advokátkou so sídlom AK Haličská cesta 3200, Lučenec, o určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu a určenie povinnosti, že vlastníctvo sa zapíše do registra motorových vozidiel vedenom na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Lučenec, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č.k. 9C/11/2018-111 zo dňa 8. februára 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalovaného proti výroku II. rozsudku okresného súdu, ktorým tento žalobu v časti v ktorej sa domáhala určenia povinnosti, že vlastníctvo sa zapíše do registra motorových vozidiel vedenom na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Lučenci zamietol, o d m i e t a.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, výrokoch I., III. a IV. z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 9C/11/2018-111 zo dňa 8. februára 2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) určil, že motorové vozidlo SUZUKY Baleno, R. E biela metalíza, L. LC XXX CT je vlastníctvom žalobkyne E. E., nar. XX.X.XXXX, bytom ul. G.. L. J. XX, XXX XX A. (prvá výroková veta). Zároveň rozhodol, že žalobu žalobkyne proti žalovanému, v ktorej sa domáha určenia povinnosti, že vlastníctvo sa zapíše do registra motorových vozidiel vedenom na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru, zamietá (druhá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal náhradu trov sporu v rozsahu 50% (tretia výroková veta) s tým, že o výške náhrady trov sporu rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (štvrtá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou domáhala určenia vlastníctva k motorovému vozidlu SUZUKY Baleno, R. E L. LC XXX CT a zápisu predmetného vozidla do registra motorových vozidiel. V žalobe tvrdila, že dňa XX.XX.XXXX si v predajni automobilov SUZUKY Lučenec - Opatová kúpila osobné motorové vozidlo (ku ktorému sa domáha určenia vlastníctva), za motorové vozidlo zaplatila kúpnu cenu 11.800,- Eur, osobné motorové vozidlo prevzala. Pri kúpe bol prítomný jej vtedajší druh, G. M. (žalovaný), ktorý jej mal oznámiť, že z dôvodu, že ona nie je držiteľkou vodičského oprávnenia, nie je možné ju zapísať ako vlastníčku motorového vozidla, a preto súhlasila, aby ako držiteľ osobného motorového vozidla bol zapísaný žalovaný. Poukázala tiež na to, že partnerský vzťah so žalovaným ukončili v októbri 2017, listom to dňa 08.03.2018 ho vyzvala o vydanie motorového vozidla, na čo žalovaný nereagoval. Žalovaný motorové vozidlo nekúpil, neprevzal do držby, na kúpu motorového vozidla nemal finančné prostriedky a žalobkyňa s jeho zápisom ako držiteľa do evidencie súhlasila len z dôvodu, že sama nie je oprávnená viesť motorové vozidlo. Žalovaný so žalobou

nesúhlasil a tvrdil, že vlastníkom motorového vozidla je on sám; kúpna cena bola zaplatená z finančných prostriedkov v jeho vlastníctve.

1.2 Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní aplikoval ustanovenia § 137 písm. c), § 191 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a ustanovenia § 132 ods. 1, § 133 Občianskeho zákonníka. Vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom svedkov R. E., A. J., W. P., R. M., I. G., I. P., I. T. a Erika E., oboznámil spis okresného súdu sp.zn. 8C/45/2017, faktúry, výzvu na vydanie veci, doklad o vklade hotovosti, potvrdenia o podaní daňového priznania z príjmov FO za rok 2007-2009, 2012-2017.

1.3 Okresný súd skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu v zmysle § 137 písm.c) C.s.p. a uzavrel, že žalobkyňa naliehavý právny záujem preukázala, nakoľko sa cíti byť výlučnou vlastníčkou motorového vozidla, ku ktorému ako držiteľ je v príslušnej evidencii zapísaný žalovaný; žalovaný má motorové vozidlo v držbe a odmieta ho vydať.

1.4 Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalobkyňa a žalovaný žili v spoločnej domácnosti v pomere druh a družka od roku 2010 do októbra 2017; dňa 19.01.2017 bola uzavretá kúpna zmluva, predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo, v predajni automobilov SUZUKY Lučenec. Pre nadobudnutie vlastníckeho práva k huteľnej veci podľa § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa vyžaduje odovzdanie práva držby, nevyžaduje sa vždy reálne odovzdanie veci. Právnym titulom k nadobudnutiu vlastníckeho práva k motorovému vozidlu je kúpna zmluva, ktorá sama o sebe vlastnícke právo neprevádza; vyžaduje sa odovzdanie a prevzatie motorového vozidla; ak zmluva neustanovuje inak. Vlastnícke právo k motorovému vozidlu tak môže kupujúci nadobudnúť v momente účinnosti kúpnej zmluvy, prevzatím kľúčov a dokladov k motorovému vozidlu, momentom splatenia kúpnej ceny a pod.. Evidenčné úkony na dopravnom inšpektoráte nemajú na prevod motorového vozidla žiadny právny význam; dôležitá jeho dohoda zmluvných strán podľa § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

1.5 Súd prvej inštancie uveril tvrdeniam žalobkyne, že ona nadobudla vlastnícke právo k predmetnému vozidlu napriek tomu, že v evidencii motorových vozidiel je vedený ako držiteľ žalovaný. Okresný súd uveril tvrdeniu žalobkyne, že ona zaplatila zo svojich výlučných finančných prostriedkov kúpnu cenu motorového vozidla; v rokoch 2010 - 2017 vykonávala živosť ako kadernička a žalovaný v týchto rokoch nepracoval, vykonával pomocné práce v kaderníctve žalobkyne. Príjmom žalovaného bolo len 100,-, resp. 150,- Eur mesačne, mal pritom vyživovaciu povinnosť k dcére, na ktorú platil 86 Eur mesačne. Vzhľadom na charakter pomeru medzi žalobkyňou a žalovaným (druh a družka) ich príjem nebol príjmom spoločným, bezpodielové spoluvlastníctvo neexistovalo. Druhovia nadobúdajú veci do výlučného, prípadne do podielového spoluvlastníctva. Ak žalovaný poukazoval na svoj príjem, tento dosahoval pred rokom 2010; nepreukázal, že by po roku 2010 dosiahol také príjmy, z ktorých by si mohol nasporiť na motorové vozidlo. Priamymi svedkami uzavretia kúpnej zmluvy boli len svedkovia J. a P., ktorí potvrdili, že v predajni boli prítomní žalobkyňa a žalovaný, motorové vozidlo prevzal žalovaný. Okresný súd konštatoval, že žalobkyňa nebola držiteľkou vodičského oprávnenia, reálne motorové vozidlo prevziať nemohla. Ostatní svedkovia pri uzatváraní kúpnej zmluvy prítomní neboli. Podľa záverov súdu prvej inštancie žalobkyňa, ktorá dosahovala stály príjem, preukázala, že dohoda medzi stranami sporu bola taká, že ona bude výlučnou vlastníčkou motorového vozidla a žalovaný ako držiteľ vodičského oprávnenia bude v evidencii motorových vozidiel zapísaný ako jeho držiteľ. Potom, ako žalobkyňa a žalovaný ukončili ako druhovia svoj vzťah, nie je dôvodné, aby v evidencii motorových vozidiel bol naďalej zapísaný žalovaný a aby mal motorové vozidlo vo svojej držbe.

1.6 Pokiaľ sa žalobkyňa domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil povinnosť zapísať vlastníctvo k motorovému vozidlu do registra motorových vozidiel, ktorý je vedený Okresným riaditeľstvom PZ Lučenec, okresný súd konštatoval, že v tejto časti je žaloba v rozpore s hmotným právom a v tejto časti žalobu zamietol.

1.7 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 ods. 2 C.s.p. a zásadu zodpovednosti za výsledok; konštatoval, že žalobkyňa voľa úspešná v rozsahu 50% a preto jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50%.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie v zákonnej lehote žalovaný, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku II. postupom podľa § 387 ods.1 C.s.p. potvrdil a vo výrokoch I., III. a IV. postupom podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods.1 písm. e), f) a h) C.s.p., tvrdil tak, že súd prvej inštancie nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 V konkrétnostiach namietal, že žalobkyňa bola v evidencii motorových vozidiel zapísaná ako držiteľka osobného motorového vozidla Alfa Romeo v roku 2010, na základe dohody so žalovaným. Z uvedeného dôvodu považoval za nepravdivé tvrdenie žalobkyne, z ktorého vychádzal súd prvej inštancie o tom, že pokiaľ nie je držiteľkou vodičského oprávnenia, nie je možné zapísať ju ako vlastníčku motorového vozidla. Tvrdil, že so žalobkyňou mal ušetrované finančné prostriedky na kúpu bytu a na kúpu motorového vozidla ako aj ďalšiu finančnú hotovosť vo výške 40.000,-Eur; dohodli sa pritom, že vlastníčkou bytu bude žalobkyňa a vlastníkom auta žalovaný. Poukázal na vlastnícke právo žalobkyne k bytu. Za nepravdivé tvrdenie považoval aj tvrdenie, že počas spolužitia so žalobkyňou nepracoval, vykonával na základe mandátnej zmluvy činnosť pre Slovnaft a.s., finančné prostriedky dostával v hotovosti. Následne vykonával práce v kaderníckom salóne žalovanej, v zmysle mandátnej zmluvy zabezpečoval vedenie účtovníctva. Dohodnutá suma 100,- Eur mesačne nepokrývala všetky žalovaným vykonávané práce.

2.2 Odvolateľ tiež namietal, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno; nepreukázala, že mala dostatok finančných prostriedkov na kúpu motorového vozidla. V konaní navrhol, aby žalobkyňa predložila ako dôkaz svoje príjmy a svoje výdavky a daňové priznania. Tento dôkaz súdom nebol ani zamietnutý a ani vykonaný; na vykonaní uvedeného dôkazu žalovaný trvá.

2.3 Žalovaný poukázal na obsah výpovedí svedkov J. a P. a konštatoval, že títo svedkovia nemali vedomosť o tom, kto bude vlastníkom motorového vozidla; svedecké výpovede nepotvrdzujú vlastníctvo žalobkyne k predmetnému motorovému vozidlu.

2.4 V podanom odvolaní žalovaný namietol, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku nevysporiadal s listinnými dôkazmi potvrdzujúcimi vlastnícke právo žalobcu, a to s faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a ani s vkladom v hotovosti na účet v sume 11.341,-Eur, ktorý žalovaný vykonal ako úhradu za predmetné motorové vozidlo. Žalobkyňa v tomto smere uviedla klamlivé informácie ak vypovedala, že finančné prostriedky vyplatila ona v hotovosti. Žalobkyňa nevykonala úhradu za motorové vozidlo, vykonával ju žalovaný z vlastných finančných prostriedkov. Žalovaný konštatoval, že žalobkyňa uviedla nepravdivé a zavádzajúce tvrdenia s cieľom uškodiť žalovanému napriek ich dohode ohľadne vlastníctva k motorovému vozidlu.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil a zaviazal žalovaného k náhrade trov konania.

3.1 Mala zato, že dokazovanie pred súdom prvej inštancie bolo vykonané tak, aby boli zistené všetky rozhodujúce skutočnosti a súd prvej inštancie sa vysporiadal s tvrdeniami žalobkyne ako aj s tvrdeniami žalovaného. Žalovaný síce v odvolaní spochybnil dôkazy predložené žalobkyňou, dôkazy svojich tvrdení nepredložil. Žalobkyňa zároveň poukázala na to, že žalovaný nenavrhol žiadne iné dôkazy alebo prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie a ktoré by potvrdzovali jeho tvrdenia.

4. Žalovaný sa k obsahu vyjadrenia žalobkyne písomne napriek výzve súd nevyjadril.

5. Ďalšie relevantné vyjadrenie podané nebolo.

6. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v

napadnutom rozsahu čo do výrokov I. III. a IV. podľa § 389 písm. b) a c) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6.1 Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní napadol rozsudok okresného súdu aj do výroku II. (ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol) a navrhol napadnutý rozsudok v tejto časti potvrdiť, odvolací súd uvádza, že v tejto časti žalovaný nemá aktívnu legitimáciu, nakoľko odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Niet sporu o tom, že žalovaný so zamietnutím žaloby v tejto časti súhlasí, nakoľko žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku II. potvrdil; nemožno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie v tejto časti je na neprospech žalovaného. Preto odvolací súd odvolanie žalovaného, v časti, v ktorej sa domáhal potvrdenia napadnutého rozsudku okresného súdu vo výroku II. podľa ustanovenia § 386 písm. b) C.s.p. odmietol, nakoľko odvolanie v tejto časti bolo podané neoprávnenou osobou. Žalobkyňa odvolanie, ani čo do výroku II. rozsudku okresného súdu, nepodala.

6.2 Podľa § 389 ods.1 písm. b) C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

6.3 Podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

6.4 Podľa ustanovenia § 386 písm. b) C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

7. Preskúmaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobkyňa podala dňa 18.4.2018 žalobu o určenie, že motorové vozidlo SUZUKY Baleno, R. E biela metalíza, L. LC XXX CT, je jej vlastníctvom. Okresný súd vzhľadom na určovací charakter žaloby zisťoval existenciu naliehavého právneho záujmu v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) C.s.p. a správne dospel k záveru, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení je daný; vlastnícke právo k hnuiteľnej veci tvrdili obe strany sporu, žalobkyňa pritom nemá hnuiteľnú vec vo svojej dispozícii a nemá možnosť užívať hnuiteľnú vec, o ktorej tvrdí, že je v jej vlastníctve. Žalovaný je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v príslušnej evidencii a odmieta motorové vozidlo vydať žalobkyni, ktorá tvrdí, že vlastníkom motorového vozidla je ona.

7.1 Pokiaľ ide o nadobúdanie vlastníctva motorového vozidla, ktoré je hnuiteľnou vecou, súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenia § 132 a § 133 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou zmluvou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom; ak sa hnuiteľná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Niet sporu v tom, že v danom prípade k nadobudnutiu vlastníckeho práva malo dôjsť na základe kúpnej zmluvy uzavretej s predávajúcim v predajni automobilov SUZUKY Lučenec. Odvolací súd uvádza, že predávajúcim mal byť 11, s.r.o., O.: XX XXX XXX, so sídlom A.S. D. XXX/XX, A., tak ako to vyplýva z faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Sporná medzi stranami sporu je skutočnosť, kto vlastnícke právo k motorovému vozidlu nadobudol, či to bola žalobkyňa alebo žalovaný.

7.2 Právnym titulom nadobudnutia vlastníckeho práva tak bola kúpna zmluva, ktorá mala ústnu formu. Vlastníctvo k motorovému vozidlu vo všeobecnosti tak bolo možné na základe kúpnej zmluvy nadobudnúť odovzdaním a prevzatím veci do dispozície kupujúceho (odovzdaním a prevzatím kľúčov a dokladov k motorovému vozidlu), ak kúpna zmluva neustanovovala niečo iné.

7.3 Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie založil na konštatovaní, že uveril tvrdeniam žalobkyne; žalobkyňa dosahovala stály príjem, preukázala, že dohoda medzi stranami sporu bola taká, že ona bude výlučnou vlastníčkou motorového vozidla a žalovaný ako držiteľ vodičského oprávnenia bude v evidencii motorových vozidiel zapísaný ako jeho držiteľ.

7.4 Uvedené závery súdu prvej inštancie nie sú pre pozitívne rozhodnutie o vlastníckom práve žalobkyne k motorovému vozidlu postačujúce.

7.5 Pre pozitívne rozhodnutie o žalobe o určenie vlastníckeho práva musí ten, kto tvrdí, že je vlastníkom hnutelnej veci preukázať, že vlastníctvo k hnutelnej veci nadobudol. Spravidla nepostačí preukázať, že vlastnícke právo žalovanej strane nepatrí, dôkazné bremeno preukázania svojho vlastníckeho práva k hnutelnej veci zaťažuje toho, kto sa určenia vlastníckeho práva domáha. Na to, aby ten, kto sa určenia vlastníckeho práva domáha, svoje vlastnícke právo preukázal, musí preukázať titul nadobudnutia svojho vlastníckeho práva (tu kúpna zmluva) a skutočnosť, že jeho vlastnícke právo trvá aj v čase rozhodovania súdu.

7.6 Pokiaľ má byť titulom nadobudnutia vlastníckeho práva kúpna zmluva, v danom prípade uzavretá ústne, je ten, kto sa vlastníckeho práva domáha, povinný preukázať jej podstatné náležitosti. V danom prípade z vykonaného dokazovania vyplýva, že pri uzavretí kúpnej zmluvy boli žalobkyňa a žalovaný spoločne (v predajni automobilov SUZUKY Lučenec), je potrebné skúmať vôľu a jej prejav, ktorý mal smerovať k uzatvoreniu kúpnej zmluvy. Pokiaľ sa strany sporu zamerali v rámci dokazovania prevažne na preukázanie, či žalovaný mal alebo nemal taký príjem, ktorý by mu umožňoval z vlastných prostriedkov motorové vozidlo nadobudnúť, takéto dokazovanie a závery z neho vyplývajúce sa javia za nedostatočné pre určenie vlastníckeho práva.

8. Odvolanie žalovaného je dôvodné.

Žalovaný v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nevykonal ním navrhovaný dôkaz, tento nebol zamietnutý ale ani vykonaný; na vykonaní navrhovaného dôkazu trvá. Navrhoval pritom, aby žalobkyňa predložila ako dôkaz svoje príjmy a svoje výdavky a daňové priznania. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že právna zástupkyňa žalovaného v písomnom vyjadrení zo dňa 11.12.2018 (na čl.82 a nasl. spisu) okrem iného uviedla, že: „žalovaný navrhuje, aby aj žalobkyňa súdu preukázala svoje príjmy a výdavky ako aj daňové priznania, z ktorých bude zrejmé, či si mohla predmetnú sumu na kúpu motorového vozidla nasporiť“. Podľa ustanovenia § ods. 2 druhá veta C.s.p. vyplýva, že súd (v odôvodnení rozsudku) jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Všetky uvedené skutočnosti z napadnutého rozhodnutia nevyplývajú, najmä nie je zrejmé, z akého dôvodu súd prvej inštancie navrhnutý dôkaz nevykonal a nevyzval žalobkyňu, aby svoje príjmy preukázala. Uvedený dôkaz má svoju relevanciu najmä v prípade, ak súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil aj na konštatovaní, že žalovaný nepreukázal, že by po roku 2010 dosiahol také príjmy, z ktorých by si mohol nasporiť na kúpu motorového vozidla.

8.1 Z vyššie uvedeného vyplýva, že je daný odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e) C.s.p., ktorý je dôvodný. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že žalovaný na pojednávaní dňa 08.02.2019 (prostredníctvom právnej zástupkyne) žiadny ďalší dôkaz nenavrhol vykonať; návrh na vykonanie dokazovania za účelom zistenia príjmov žalobkyne už bol podaný, súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal a ani z napadnutého rozsudku nevyplýva, z akého dôvodu takýto dôkaz odmietol vykonať. Súd prvej inštancie tak vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ mal zato, že vykonanie navrhovaných dôkazov je pre správne zistenie skutkového stavu nadbytočné.

8.2 Odvolací súd zároveň uvádza, že dôvodné je aj odvolacie tvrdenie v tom, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku nevysporiadal so všetkými vykonanými dôkazmi, najmä sa nevysporiadal s listinnými dôkazmi potvrdzujúcimi vlastnícke právo žalobcu. Žalovaný namietal odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., namietal tak nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie. Odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. spočíva v nesprávnosti v zisťovaní skutkového stavu; k nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak došlo k rozporu so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, vtedy, ak súd svoje rozhodnutie založil na skutočnosti, ktorá z vykonaných dôkazov nevyplýva alebo nevzal do úvahy skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas dokazovania najavo; nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Žalovaný namietal nesprávne skutkové zistenia a poukazoval na konkrétne skutočnosti obsiahnuté v jednotlivých dôkazoch (výpovediach svedkov), ktoré podľa jeho názoru závery súdu prvej

inštancie spochybňujú. Tvrdil, že svedkovia J. a P. nemali vedomosť o tom, kto mal nadobudnúť vlastnícke právo k motorovému vozidlu, súd sa nevysporiadal s faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a ani s vkladom hotovosti na účet (predajcu) v sume 11.341,-Eur a poukazoval na inú dohodu so žalobkyňou, ako tú, ktorú v spore tvrdila ona, a teda, že sa dohodli, že vlastníčkou bytu bude žalobkyňa a vlastníkom motorového vozidla on.

8.3 V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že súd dôkazy a tvrdenia strán hodnotí podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok (čl.15 C.s.p.). Žiadny dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu; z uvedeného dôvodu je nevyhnuté, aby súd prvej inštancie všetky vykonané dôkazy presvedčivo vyhodnotil a zaoberal sa so všetkými skutočnosťami, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie a naplnil tak ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p, podľa ktorého má okrem iného jasne a výstižne vysvetliť, ktoré zo skutočností považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. A uvedené skutočnosti z napadnutého rozsudku nespochybiteľne nevyplývajú.

8.4 Odvolaciemu súdu v tejto súvislosti z napadnutého rozsudku nevyplýva, aké boli náležitosti kúpnej zmluvy uzavretej s predávajúcim najmä pokiaľ ide o osobu kupujúceho (kupujúcej), či zmluvné strany dohodli nadobudnutie vlastníckeho práva inak ako odovzdaním a prevzatím veci do dispozície kupujúceho. Absentuje zistenie vôle strán sporu pri kúpe motorového vozidla, najmä aká bola ich vôľa v tom smere, ktorá zo strán sporu mala vlastnícke právo k motorovému vozidlu nadobudnúť. Tvrdenia strán sporu sú v tejto otázke odlišné. Napriek tomu, že súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie, najmä pokiaľ ide o výsluchy svedkov, tieto tvrdenia strán sporu nepotvrdili, resp. z výpovedí svedkov vyplýva, že podporujú tvrdenia tej strany sporu, ktorá ich výsluch navrhla. V súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov je potrebné konštatovať, že dôkazy je potrebné vyhodnotiť jednotlivo ale aj v ich vzájomných súvislostiach; z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, aké na závery súdu prvej inštancie mala skutočnosť, že faktúra za predaj motorového vozidla bola vystavená na žalovaného, ktorý mal osobne kúpnu cenu vložiť priamo na účet predávajúceho.

8.5 Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že evidenčné úkony na dopravnom inšpektoráte nemajú na prevod vlastníckeho práva k motorovému vozidlu žiaden právny význam (vlastníkom môže byť aj iná osoba, než ktorá je ako držiteľ zapísaná v evidencii), aj túto skutočnosť je však potrebné vyhodnotiť v súvislosti s ďalšími skutkovými zisteniami, ktoré vyplývajú z tvrdení strán sporu, výpovedí svedkov a listinných dôkazov. Ani záver súdu prvej inštancie, že žalovaný nemal taký príjem, aby si mohol ušetriť finančné prostriedky na kúpu motorového vozidla, nie je dôkazom, že vlastnícke právo k motorovému vozidlu nadobudla žalobkyňa. Je to totiž žalobkyňa, ktorá sa domáha určenia vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, je tak v záujme úspechu v spore povinná preukázať naplnenie všetkých náležitostí kúpnej zmluvy ako aj vôle strán sporu pri uzatváraní kúpnej zmluvy. Je nesporné, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy došlo; sporom ostáva, ktorá zo strán sporu je jej účastníkom na strane kupujúceho. Dôkazné bremeno však zaťažuje žalobkyňu, ktorá sa určenia vlastníckeho práva k motorovému vozidlu domáha.

8.6 Z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, na čom súd prvej inštancie založil záver o tom, že žalobkyňa preukázala takú dohodu, podľa ktorej bude ona výlučná vlastníčka motorového vozidla a žalovaný bude zapísaný ako jeho držiteľ v evidencii motorových vozidiel. Pokiaľ súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že evidencia na dopravnom inšpektoráte vlastnícke právo žalovaného nepotvrzuje, odvolací súd v zhode s odvolateľom uvádza, že skutočnosť, že žalobkyňa nie je držiteľkou vodičského oprávnenia nebráni, aby ako držiteľ motorového vozidla bola do uvedenej evidencie zapísaná; rovnako ako nebráni, aby bola vlastníčkou motorového vozidla.

8.7 Z vyššie uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok tak trpí aj vadou nepreskúmateľnosti, nakoľko z neho nie je zrejmé, ako vyhodnotil jednotlivé dôkazy najmä vo vzťahu k tvrdenému nadobudnutiu vlastníckeho práva k motorovému vozidlu žalovaným, resp. z akých dôvodov uveril tvrdeniam žalobkyne predovšetkým s poukazom na skutočnosť, že žalovaný nedisponoval finančnými prostriedkami na kúpu motorového vozidla.

9. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 389 ods.1 písm. c) C.s.p. zrušil z dôvodu, že súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia nevykonal navrhované dôkazy a zároveň podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. z

dôvodu jeho nepreskúmateľnosti. Zároveň podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie

10. V konaní, ktoré bude nasledovať po zrušení napadnutého rozsudku, okresný súd s ohľadom na vyslovený názor odvolacieho súdu vykoná dôkaz, ktorý navrhol žalovaný, resp. vyzve žalobkyňu, aby svoje tvrdenie o tom, že motorové vozidlo bolo zakúpené z jej výlučných finančných prostriedkov preukázala, najmä ak svoje závery oprel aj na konštatovaní absencie finančných prostriedkov potrebných na kúpu predmetu zmluvy u žalovaného. Dôkazné bremeno zaťažuje žalobkyňu. Okresný súd opätovne vyhodnotí vykonané dokazovanie v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov a v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p.. V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie postupovať v naznačenom smere; vo veci opätovne rozhodne a to aj o trovách konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.). V rámci rozhodovania o trovách konania sa okresný súd vysporiada aj s argumentáciou strán sporu v podanom odvolaní ako aj v vyjadrení k tomuto odvolaniu.

11. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1

C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).